

2.3. Statens udgiftspolitik

De overordnede målsætninger for statens udgiftspolitik i 1991 omfatter udviklingen i såvel statens udgifter som personaleforbrug.

Den udgiftspolitiske målsætning

- * *Det udgiftspolitiske måltal* fastlægger overgrænsen for summen af de udgifter, der omfattes af ministeriernes totalrammer. Måltallet for 1991 er fastsat til 235,2 mia.kr., således at der sikres uændrede realudgifter i forhold til finansloven for 1990.
- * *Det personalepolitiske mål* indebærer, at statens personaleforbrug reduceres svarende til statens andel af regeringens målsætning om, at det offentlige personaleforbrug årligt reduceres med 10.000. Statens personaleforbrug i 1991 falder med ca. 3,6 pct. (incl. privatiseringer og den forudsatte ændrede telestruktur) set i forhold til finansloven for 1990. Udviklingen i statens personaleforbrug er nærmere beskrevet i *afsnit 2.4.*

Regeringens målsætninger for statens udgiftspolitik i 1991 indebærer - jfr. *figur 2.3.1.* - en fortsat faldende statslig udgiftsandel.

Eksklusiv renter af statsgælden var der i perioden frem til 1982 tale om betydelige årlige stigninger i udgifternes andel af bruttonationalproduktet (BNP). Fra 1982 og frem til 1986 reduceredes udgifternes andel mærkbart som følge af den stramme udgiftspolitik og den øgede økonomiske vækst. I årene 1987 og 1988 blev udgiftsandelen svagt øget, dels på grund af vækstpausen i økonomien, dels på grund af stigende udgifter til indkomstoverførsler i 1988.

Efter 1988 har udgiftsandelen atter været faldende.

Inklusiv renter af statsgælden har der været tale om stort set det samme forløb - dog med en vis tidsforskydning.